

[Økonomiministeren]

stisk nok i afventen af det tyske valg i begyndelsen af december – står debatten lidt i stampe.

Et forslag, der er fremsat her i mellemspillet op til konferencen, er englændernes forslag om en hård ECU. I substansen, kan man sige, er det jo den samme mekanik, som vi i dag bruger i landbrugspolitikken. Det britiske forslag kan være med til at give substans i mellemfasen. Det kan imidlertid ikke på nogen måde træde i stedet for en endelig fase. Men englænderne er med deres forslag med blandt de lande, der ønsker institutionelle ændringer, og derved kan forslaget også ses som et udtryk for en mere positiv grundlæggende engelsk indstilling. Realistisk set er det min vurdering, at en kunstig valuta som en hård ECU ikke ville finde nogen stor anvendelse på markederne.

Efter det uformelle Ecofinmøde i Rom i september er der opstået livlig debat om faseinddelingen. Ikke mindst min hollandske kollega, Wim Kok, har været aktiv og har forelagt en plan om, at anden fase af økonomisk og monetær union skal starte 1. januar 1994.

I realiteten er der tale om et forslag om at dele fase 2 op i en fase 2 a og en fase 2 b. Hollænderne forestiller sig, at centralbanksystemet først skal komme til på et senere og helt uspecificeret tidspunkt. Samtidig foreslår hollænderne forskellige kriterier, der kan begrunde overgang til en ny fase.

Det hollandske forslag er på mange måder et godt grundlag for videre diskussioner; det koncentrerer opmærksomheden om væsentlige forhold, der må bringes på plads inden en endelig fase. Jeg har dog advaret imod at opstille forfirkantede kriterier for overgang fra én fase til den næste, for der er jo her grundlæggende tale om politiske afgørelser, om politiske spørgsmål.

Til sidst vil jeg godt gentage, at Danmark gennem konstruktive synspunkter kan bidrage til den rigtige udformning af den økonomiske og monetære union. Memorandummet giver os en god start. Men naturligvis kan vi først her i Tinget tage endelig stilling til planerne, når der foreligger et forhandlingsresultat.

Jeg skal i øvrigt til sidst nævne, at Økonomiministeriet er i færd med at forberede en tredje rapport om økonomisk og monetær union, som jeg venter at kunne offentliggøre omkring 1. december, altså før regeringskonferencens start.

*Forhandling***Svend Auken (S):**

»Spring, kammerat! Den gamle verden er efter dig!« hed teksten på en plakat fra 1968. 22 år efter kunne det samme siges – og måske endda med endnu større eftertryk. Og der er grund til et nyt spring. Den gamle verden, Europa, er virkelig i bevægelse.

Vi mennesker vil gerne sætte os mål for og have retning på udviklingen. Kun når forandringen får en af os selv valgt retning, får den mening. Kun da har forandringen perspektiv.

Derfor er der god grund til at drøfte alle forestillinger om og ønsker til et fremtidigt Europa. Ønsker vi blot en markedsbestemt mekanisk tilpasning til vilkårene efter den totalitære kommunismes nederlag i Øst og det indre markeds sejr i Vest, eller skal vi selv gå ind og kæmpe for vores idé om et nyt Europa?

For Socialdemokratiet har der aldrig været tvivl: Vi styrer efter visionen om et Europa præget af dynamik, fuld beskæftigelse, menneskelighed, åbenhed, fred og miljø.

Derfor hilser vi alle initiativer til nye åbninger og samarbejdsmonstre velkommen – sikkerhedspolitisk, kulturelt og økonomisk – mellem de tidligere så skarpt adskilte nationer i Øst- og Vesteuropa. Det gælder især Helsinki-processen – med en af disse skrækelige forkortelser: CSCE-processen. Men også de tidligere kommunistiske diktaturers interesse for EF og Europarådet er absolut positive tendenser.

Vi hilser det også med tilfredshed, at EF og EFTA-landene nu nærmer sig hinanden på mange måder: En ny traktat om et fælles europæisk økonomisk rum – en sprogrøtter skulle engang sætte sig ned og undersøge alle disse begreber: subsidiaritet og økonomisk europæisk rum osv. – en ny traktat om et fælles europæisk økonomisk rum, medlemsansøgning fra Østrig og den nye, spændende debat om medlemskab eller nærmere tilknytning til EF, som finder sted i de øvrige nordiske lande.

Ingen tvivl om, at vi i Danmark har interesse i og bør støtte enhver tilnærmelse til EF fra de tre andre nordiske landes side. Vi ønsker på samme tid et mere åbent og et mere forpligtende samarbejde i Europa, og den mest velegnede ramme for en sådan udvikling er et reformeret EF-samarbejde.